

Medlem af Inatsisartut
Jens-Erik Kirkegaard
Siumut

15-11-2016
Sagsnr. 2016 - 15494
Akt ID. Nr. 3752376

Besvarelse af § 37 spørgsmål nr. 252 om pædofilidømte

Kære Jens-Erik Kirkegaard

Postboks 260

3900 Nuuk

Tlf. (+299) 34 50 00

Fax (+299) 34 66 66

E-mail: ian@nanoq.gl

www.naalakkersuisut.gl

Mange tak for dine spørgsmål om pædofilidømte, som jeg besvarer nedenfor.

1. I svaret på paragraf 37 nr. 072 fra 2016, fremgår det at kriminallovens § 79 kriminaliserer samleje eller anden kønslig omgang med et barn under 15 år, når gerningsmanden kendte barnets alder eller i så henseende har handlet uagtsomt.

- a. I forbindelse med anvendelsen af kriminalloven, når man som eksempel tager udgangspunkt i følgende 2 eksempler: En voksen på over 18 år, som over en længere periode har seksuelt misbrugt et barn på under 10. Det andet eksempel er, hvis en person på 18 år har haft seksuel omgang med person på 14 år, hvorledes, hvis loven distingverer: *distingverer loven da når der skal udmåles foranstaltning?***

Departementet for Sociale Anliggender, Familie, Ligestilling og Justitsvæsen har anmodet om bidrag til besvarelsen fra Justitsministeriet, som svarer således:

”Det fremgår af kriminallovens § 119 at retten for overtrædelse af de forbrydelser, der er omfattet af kriminalloven, kan vælge mellem en række foranstaltninger spændende fra advarsel til dom til anstalt og tilsyn. Retten kan også træffe bestemmelse om særlige hjælpeforanstaltninger over for unge eller for sindssyge eller mentalt retarderede eller om forvaring.

I medfør af kriminallovens § 121 skal der ved valget og udmålingen af foranstaltning både tages hensyn til lovovertrædelsens grovhed, herunder samfundets interesse i at modvirke handlinger af den pågældende art (gerningsprincippet), og gerningsmandens personlige forhold, herunder hvad der skønnes nødvendigt for at afholde den pågældende fra yderligere lovovertrædelser (gerningsmandsprincippet).

Valget og udmålingen af foranstaltning i de eksempler, der nævnes i spørgsmålet, vil – med udgangspunkt i disse principper – bero på domstolenes konkrete vurdering af omstændighederne i den enkelte sag.”

2. Har retten en vejledning eller på anden måde guideline den kan støtte sig op ad ifm. udmåling af foranstaltninger, i sager der vedrører Kriminallovens § 79?

Departementet for Sociale Anliggender, Familie, Ligestilling og Justitsvæsen har anmodet om bidrag til besvarelsen fra Justitsministeriet, som svarer således:

”Justitsministeriet har til brug for bidraget til besvarelsen indhentet følgende udtalelse fra Domstolsstyrelsen, hvortil der henvises:

’Domstolsstyrelsen har i forbindelse med Justitsministeriets henvendelse anmodet Retten i Grønland og Grønlands Landsret om et bidrag.

Domstolsstyrelsen kan oplyse, at Landsretten fastlægger foranstaltningsniveauet for de mest almindeligt forekommende situationer.

Retterne i første instans tager udgangspunkt i dette foranstaltningsniveau og justerer foranstaltningen efter omstændighederne i den konkrete sag. Er der skærpende omstændigheder – som for eksempel anvendelse af grov vold eller gentagne krænkelser – vil det påvirke foranstaltningen i opadgående retning. Er der særlige personlige forhold, kan det påvirke foranstaltningen i formildende retning. Sådanne særlige personlige forhold, der kunne få betydning, kunne for eksempel være, at tiltalte er gået i behandling for at undgå lignende episoder. Lang sagsbehandlingstid kan ligeledes påvirke foranstaltningsniveauet i formildende retning.

Retterne i første instans har en videnssamling, hvor blandt andet samles landsrettens principielle afgørelser om foranstaltningsniveau. Som bekendt har kriminalloven i § 121 fastslået en ligestilling mellem gernings- og gerningsmandsprincipperne’.

Justitsministeriet kan hertil uddybende oplyse, at det fremgår af kriminallovens § 121, stk. 1, at der ved valget og udmålingen af foranstaltning skal tages hensyn til lovovertrædelsens grovhed såvel som gerningsmandens personlige forhold”.

3. Hvis der ikke er vejledninger eller på anden måde guideline der kan støttes op af, hvordan vurdere retten hvilken foranstaltning, der er bedst egnet?

Se venligst besvarelsen til spørgsmål 2.

4. Foranstaltninger, ved overtrædelse af kriminallovens § 79 fremgår det af kriminallovens § 119, stk. 1, at retten kan idømme forskellige foranstaltninger. Den mildeste er advarsel, mens den strengeste er anbringelse i anstalt. Tiden for anbringelse i anstalt kan ikke overstige 10 år, jf. kriminallovens § 147, stk. 1.

a. Overtrædere af kriminallovens § 79, som er dømte skyldige, hvilke foranstaltninger har retten dømt, når man kigger på de seneste 5 sager, i sager der hører under Politiet i Sermersooq?

Departementet for Sociale Anliggender, Familie, Ligestilling og Justitsvæsen har anmodet om bidrag til besvarelsen fra Justitsministeriet, som svarer således:

”Justitsministeriet har til brug for bidraget til besvarelsen indhentet følgende udtalelse fra Domstolsstyrelsen, hvortil der henvises:

’Det er ikke muligt at bidrage til besvarelsen af spørgsmål 4, idet landsretten ikke registrerer afgørelser efter hvilken bestemmelse, der er overtrådt, eller hvilken kredsret, sagen er afgjort ved’.

5. Findes der i kriminalloven regler eller

Departementet for Sociale Anliggender, Familie, Ligestilling og Justitsvæsen har anmodet om bidrag til besvarelsen fra Justitsministeriet, som svarer således:

”Justitsministeriet kan oplyse, at der ikke i kriminalloven er fastsat minimumsforanstaltninger for overtrædelser, der vedrører seksuelle krænkelser”.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga
Med venlig hilsen

Sara Olsvig